

İşte Geldik Gidiyoruz

— Nilüfer Sarp · 23 Şubat 2013

İŞTE GELDİK GİDİYORUZ

Avare dolaşırım bilmem gittiğim yeri
Işığını arayan bir garip pervaneyim
Dönerim etrafında yanıp, ezelden beri
Ölüm gelmeden ölen bir deli divaneyim
Geldim geçip giderim, baş önde yane yane
Dünya bir ara durak soluklanılan hane

Derim ki; yaşam kurgu, çarkların arasında
Dönerek ezilirsin yolculuk sırasında
Derim ki; bu sır dolu bilmeceyi çöz de gör
Yazdın lef-i mahfuzda kader ağlarını ör

Dünya denen kaleyi ömürlük zapt ederim
Ayaklarımı arza sımsıkı rapt ederim

Düşer ark'a bir yaprak, gelince gitme vakti
Sağa sola çarparak sonsuza doğru kayar
Gelmem diyebilir mi yaşarken bozan akdi
Bu gaflet uykusundan ergeç uyanır, ayar
Var oluş gayesinden uzaklaşmak ne ola
Güvenip imanına derdine derman bula

Derim ki; alıp götür burdan çok uzaklara
Azık yapma kulunu kaptırma tuzaklara
Derim ki; yele kaptır ister rüzgarda savur
Kızıl bir volkan gibi ateşinle yak kavur

Çakılıp kalmayasın kazık gibi toprağa
Sonra düşüp tuzağa sakın takılma ağa

Yere gömülmüş kaya bir yüzü hep kuzeyde
Kararmış, yosun tutmuş, devamlı ağlamakta
Bataklıktan çıkınca sese dönüşen neyde

Nasıl bir tılsım var ki dervişler çağlamakta
Fitrat var ya o fitrat sağlam tutsan bozulmaz
Yazılanlar silinip başka yazı yazılmaz

Derim ki; geldik bir an yaşadık bir an gibi
Sevgi versin kalplere etmesin viran gibi
Derim ki; neler umduk nasipte ne bulduk biz
Yaşamın akışında çözülmeyen büyük giz

Dünyaya pencereden bakıp da gidiyoruz
Giderken kalanları yakıp da gidiyoruz

NİLÜFER SARP_____19 MAYIS 2011